TOVERI

(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

OFFICE SEVENTH AND COMMERCIAL STREET
Opposite Post Office
PHONES: OFFICE 365, EDITORIAL DEP'T 832
Post Office address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
ELIS SULKANEN, Managing Editor; SULO SYVÄNEN; ALE XSEVO; T. A. JOHNSON; LEO LEINO

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Asia, joka on tullut todistetuksi

Venäjän proletaarinen vallankumous levitti innostusta ja myötätuntoa kaikkien maiden työläisten keskuudessa. Kaikkialla se lämmitti raskaiden, murheellisten ja syvien taantumuksen veristen vuosien jälkeen työläisten mieliä. Sillä oli mitä suurin psykologinen vaikutus.

Amerikan suomalaisten työläisten keskuudessa silloin kaikki ryhmät selittivät omaksuvansa tuosta selvästä köyhälistön vallankumousliikkeestä mahdollisimman paljon. Ryhmäriidat olivat hajottaneet meidän rivimme jo sitä ennen. Riidan jälkimainingit tuntuivat vielä selvästi. Jokainen ryhmä koetti nyt Venäjän vallankumouksella lyödä toistaan ja itse selittää noudattavansa "oikeata bolshevismia", eikä ainoastaan sillä hyvä että nyt sitä noudatti, mutta väitettiin, että "meidän kantamme on aina ollut sitä samaa minkä kautta Venäjän köyhälistö nyt on voittanut". — "Sitähän me aina olemme sanoneet", toistettiin ja vatkattiin.

Jokainen muistaa ajan, jolloin meidän tuplajuulaisemme väittelivät kaikella ankaruudella olevansa bolshevikeja. Se oli ennen sosialistipuolueen hajaannusta ja ennen kommunistipuolueiden syntymistä. Se oli siihen aikaan kun he vielä tämän valtin avulla koettivat ja joskus voivatkin saada työläisiltä kannatusta itselleen ja laitoksilleen. Venäjän vallankumouksella he löivät suomal. sosialisteja, kaikkia politikoitsijoita ja yleensä kaikkea valtiollista toimintaa. Venäjän vallankumous oli silloin heistä tapahtunut taloudellisen suoran toiminnan kautta, teollisuuden valtaamisella. Ja he syyttivät kuukausikaupalla, oikeastaan pari vuotta meitä sosialisteja siitä, että me vääristelemme Venäjän vallankumouksen luonnetta ja he valehtelivat työväenjoukoille, että se on tapahtunut puhtaasti I. W. W. periaatteiden merkeissä. Erotusta sanottiin olevan vain sen verran mitä Venäjän vähemmän kehittyneet teollisuusolot Amerikaan verrattuna välttämättömästi vaativat. Mutta joka tapauksessa I. W. W. oli sitä samaa, mitä bolshevismikin, ja mitä oli Venäjän vallankumouksen johtava periaate. Kun sitte joku toiskielinen tuplajuulainen alkoi huomauttaa, että ei se sittenkään sovi i. w. w:läisyyteen, niin selitettiin, että se on vain muutamien yksilöiden mielipide, mutta suuret joukot ja I. W. W. virallisesti tunnustaa Venäjän vallankumouksen aatteen omakseen.

Tällainen oli heidän kantansa.

Mutta kuinkas nyt. Nyt ovat asiat aivan päinvastoin. Nyt heille on selitetty itse Venäjän vallankumouksen johtajien taholta, että heidän käsityksensä on väärä. Nyt heidän lehtensä kunnostautuu julkaisemalla jatkuvasti kirjoituksia ja selostuksia, joissa selostetaan, että se Kolmas Internationale on sittenkin vain politikoitsijoiden liike, ja että kommunismikin, jota nyt Venäjällä toteutetaan kommunistipuolueen kautta, ei ole mitään muuta kuin politikoitsijoiden liikettä, jota ei missään tapauksessa voida hyväksyä. Kolmas Internationale, joka tulkitsee Venäjällä koeteltuja aatteita, saa heiltä lujaa vastustusta. Tämän lehden toisessa paikassa oleva Industrialistista lainattu artikkeli osottaa heidän kantansa yleispiirteissään. Eikä se ole vain sen kirjottajan mielipide mutta Industrialistin toimitus on samaa mieltä. Se on selittänyt, että ei tarvitse lähteä taloudellisen järjestäytymisen ja industrialistisen unionismin "materialistiselta pohjalta sekavaan politikoimiseen". Ja kun lehden toimitukselle tehdään kysymyksiä näistä asioista niin toimitus selittää, että kommunistit (s. t. s. Venäjän vallankumouksen johtavat aatteet, sillä Venäjän vallankumouksen kautta koko kommunistinen liike on syntynyt ja myöskin Kolmas Internationale) ovat seuraavanlaisia:

"Heidän päämääränsä on päästä vallanpitäjiksi ja he lupaavat, että työläiset saavat laatia olonsa oman mielensä ja voimiensa mukaisesti heti kun kommunistit pääsevät "väliaikaiseen" valtaan. — Niin pitkälle kuin innokkaimmilta kommunisteilta voi saada selvitystä näissä asioissa, eivät he perusta jokapäiväisestä luokkataistelusta mitään, vaan koettavat saada kaikki työväenjärjestöt, ammattiuniot yhtä hyvin kuin muutkin, nostamaan heitä valtaan ensin ja sitte vasta sallisivat heidän katsoa omien asiainsa perään".

Veikeitä veljiä. — Eräs toiskielinen tuplajuulainen selittää, että köyhälistön diktatuuri on hyväksyttävä, mutta he panevat sen toimeen taloudellisten järjestöjen kautta. Ja Industrialistin toimitus sekä yleensä tuplajuulaisten johtajat kannattavat uutta taloudellista Internationalea, neljättä Internationalea, ja ovat he sen sivussa jo rientäneet hyväksymään senkin alotteen tällaisen päämäärän saavuttamiseksi, josta Venäjän itsenäiset, s. o. vastavallankumoukselliset ja menshevikien kontrolleeraamat uniot ovat puhuneet. He siis pikemmin kannattavat niitä industrialisteja Europassa, jotka taistelevat joko vanhan tavallisen ammattiunionismin opportunistiselta ja vastavallankumoukselliselta tai sitte syndikalistiselta pohjalta, ja tekevät sitä siitä syystä, että pääsevät hyväksymättä poliittista liikettä ja valtiollisen vallan valloittamisen periaatteeseen perustuvaa kansainvälistä liittoa. He ovat nyt siis tukemassa taantumusta vastustaessaan järjestöä, johon personoituu Venäjän ja kaikkien muiden vallankumouksien tähän asti antamat opetukset.

Heidän kielteinen suhtautumisensa K. I:len asettamiin ehtoihin, sääntöihin ja muihin semmoisiin nähden olisi kokonaan toisenluontoista, jos se johtuisi asian taktillisista syistä. He eivät katso asiaa siltä kannalta, että julkisen järjestön ja erikoisesti union on mahdoton toteuttaa näitä käytännössä nykyisissä oloissa, mutta he vastustavat koko sitä periaatetta ja ennen kaikkea siihen sisältyvää valtiollista toimintaa, jolle Kansainvälisen vaatimukset perustuvat. Heidän periaatteensa on jyrkässä ristiriidassa niiden aatteiden kanssa, jotka johtavat Venäjän vallankumousta.

Ja se varmuus, jolla tässä esiinnytään on taaskin jotakin joka on merkillistä — lapsellista. Pari vuotta sitten oltiin niin varmat siitä, että "me sitä ollaan oikeita bolshevikejä" ja nyt ollaan taas yhtä varmat siitä, että kieltäytyminen Venäjän vallankumouksen luomasta kansainvälisestä järjestöstä taas vahvistaa vain tätä vallankumouksellisuutta. Ja nähtävästi niitä on suomalaisia työläisiä — onpa suuri joukko — jotka yhä vakavasti lapsellisella viattomuudella näihin "varmuuksiin" luottavat.

Näin siis viimeiset kaksi vuotta ovat todistaneet sellaisen asian, mitä tämänkin kirjottaja muiden mukana on koettanut selittää, että tuplajuulaisuus sittenkin on vain kaikista "varmuuksistaan" huolimatta taloudellista opportunismia, jolla ei ole sen suurempaa arvoa kuin yleensä jollakin kapitalistisen järjestelmän aikana työskentelevällä uudistusliikkeellä on.

* * * * * * * *

IMPERIALISTISIA TYÖVÄENJOHTAJIA

Amerikan Työväenliitto tuottaa taas maailman imperialisteille suurta iloa sen johdosta, että se ei ole yhtynyt kansainvälisen ammattijärjestön kanssa protesteeraamaan Puolan taantumuksellisen hallituksen sotilaallista ja rahallista avustamista vastaan, sen käydessä rikoksellista sotaa Neuvosto-Venäjää vastaan. Kansainvälinen ammattiunioiden toimikunta on julaissut kehotuksen kaikkien maiden unioille ja jäsenille, jossa on kehotettu estämään Puolan rosvojen ja kansan murhaajien alottaman ja ylläpitämän sodan edelleen avustaminen, jota tekevät kaikkien maiden kapitalistit, vaikka sellainen vaatisi yleislakkoakin. Manifestin ovat allekirjoittaneet sellaiset kuten Appleton, Jouhaux, Oudegeest, Martens ja Fimmen. Nämä eivät suinkaan radikaalisuudellaan yleisessä politiikassa ja unionistisessa liikkeessä ole pelättäneet Gompersia. Useimmat näistä ovat olleet kiivaita sosialismin vastustajia ja ovat yhä. Mutta imperialistisen politiikan veristä jatkamista ne kuitenkin koettavat vastustaa, vastustaa edes sillä, että kehottavat työläisjoukkoja niin tekemään vaikka he itse sitte miten toimisivat.

Amerikan Työväenliiton virallinen kanta ja luonne tulee taas selvästi näkyviin. Se kieltäytyy yhteistoiminnasta maailman köyhälistölle tärkeimmässä kysymyksessä muiden maiden järjestyneiden työläisten kanssa. Tällä teollaan se asettuu kannalle, jossa se hylkää työväenluokan kansalliset ja kansainväliset edut ja puolustaa maailman kapitalistien riistämistä kotona ja imperialistista väkivallan politiikkaa ulkomailla. Amerikan Työväenliitolle tämä on silti vain sen oman ja vanhan totutun politiikan jatkamista. Se ei ole mitään oppinut eikä se siitä sen tuhmemmaksikaan suuresti ole tullut. Sen vanhoillisuus näyttää nykyisten tapahtumien luomaa taustaa vastaan vain selvemmin ja räikeämmin. Amerikan työväenliiton puolelta on ilmoitettu myöskin, että se ei tule ottamaan osaa ammattiunioiden kongressiin, joka on määrätty pidettäväksi Brysselissä marrask. Lausunnon yhteydessä vedotaan Montrealin konventsionin päätöksiin ja selitetään, että europalaiset ammattiunioliikkeen johtajat tahtovat sivuuttaa Amerikan Työväenliiton "amerikalaisen" kannan sosialismiin ja Neuvosto-Venäjään nähden. Liitto on päättänyt että se ei ole missään yhteydessä sellaisten toimenpiteiden kanssa, jotka tarkoittaisivat Neuvosto-Venäjän hyväksymistä. Englannin ja Ranskan työläiset taistelevat maansa taantumusta vastaan ja toimivat päättäväisesti sodan jatkamista ja imperialistista politiikkaa vastaan, mutta Amerikan Työväenliitto koettaa toimia parhaansa, jotta nuo imperialistit saalistuksessaan onnistuisivat. Todellakin kapitalistiluokalla on syy iloita, että maailmassa löytyy sellainen järjestö kuin Amerikan Työväenliitto on.

* * * * * * * *

AMERIKAN KOULUT KURJASSA KUNNOSSA

Nyt kun Amerikan miljoonainen koululapsilauma taasen menee kouluihin, tulee koulujen puutteet kouraantuntuvasti esiin. Yhdysvaltain opetuskomissioneri Philader P. Claxton ilmottaa, että kesällä toimitettujen laskelmain mukaan puuttuu maaseuduilla ja kaupungeissa noin 75,000 kouluhuonetta joten monessa paikassa joudutaan sullomaan puolta enempi lapsia yhteen huoneeseen, kuin mitä siihen normaaliaikana sijoitettaisiin. Alkeiskoulujen opettajastaappi oli lyhynnä noin 100,000 viime keväänä koulukauden päättyessä ja korkeakouluista puuttui noin 25,000 opettajaa.

Nyt ilmotetaan, että tilanne on parantunut ainoastaan sen verran, että alempien koulujen opettajia puuttuu noin 75,000 ja korkeakoulujen opettajia 15,000.

Kouluhallintojen puolesta eri valtioissa on koetettu ryhtyä toimenpiteisiin huonepulan poistamiseksi, rakentamalla tilapäisiä, paikasta toiseen muutettavia kouluhuoneita. Mutta sellaisilla seuduilla, missä talvi on ankarampi käyvät nämä huoneet talvella kelvottomiksi ja lapset joudutaan siirtämään niistä vakinaisiin kouluhuoneisiin.

Opettajapulaa koetetaan lieventää siten, että niille jotka ovat työssä, lisätään vanhempia oppilaita ja alkeisluokkain opettajiksi hankitaan nuorempia opettajia.

Koulukomissioneri arvelee, että suuremmissa kaupungeissa täytyy tämän talven ajalla ottaa käytäntöön se tapa, mitä New Yorkissa jo on seurattu, että lapset käyvät koulussa vuorottain.

* * * * * * * *

"KANSANVALLAN" KUKKASIA

Nonpartistien ehdokas, pastori J. O. Kwale, sai kesällä nimitysvaaleissa Minnesotan seitsemännestä kongressimiespiiristä nimityksen Yhdysvaltain kongressiin. Hänet valittiin yli kahden tuhannen äänen enemmistöllä republikaanien listalle huolimatta siitä, että koko republikaanien puoluekoneisto tappeli nimitystä vastaan. Hänen kilpailijanaan samaan toimeen oli suurien yhtiöiden ehdokas, Wolstead, joka hävinneenä vetosi asian oikeuteen sillä selityksellä, että pastori Kwale on jumalankieltäjä ja sen takia sopimaton niin pyhään toimeen kuin tämän maan kongressiin. Kuvernööri Burnquistin nimittämä tuomari oli Wolsteadin kanssa samaa mieltä, että pastori joka kieltää jumalan, ei kelpaa hyvien ja puhtaiden republikaanien ehdokkaaksi vaan siihen on sopivampi Wolstead, ja niin hän asetti Wolsteadin republikaanien listalle.

Kwale tämän jälkeen vetosi ylioikeuteen, joka päätöksellään poisti Wolsteadin listalta sillä perusteella, että hän ei ole saanut annettujen äänien enemmistöä. — Mutta "kansanvalta" myöntää, että puolueen kongressikomitealla on valta ja oikeus täyttää tyhjäksi jäänyt paikka listalla ja koska ylioikeus ei ollut tehnyt päätöstä siitä, että Kwale on pidettävä ehdokkaana, on republikaanien kongressikomitea, uskollisena "tasavaltaiselle kansanvallalle" nimittänyt ehdokkaaksi Wolsteadin.

UUSIA VALTTEJA

Kauppakapitalistit saivat hyvän uuden valtin kaikellaisten tarpeiden hintojen nostamiseksi. Se valtti on korotetut rahtimaksut. Mutta antaako rahtimaksujen korotus todellisen aiheen tavaroiden hinnan korotukselle. Tosiasia on, että hinnat ennen rahtimaksujen korotusta olivat niin korkeat, että niissä olisi ollut vara alentaa paljon ja sittenkin ne olisivat antaneet sievoset voitot vaikkapa rahdit nousivatkin. Jos katsotaan esimerkiksi kuinka paljon rahtikorotus tekee kenkäparille niin huomaamme sen vaihtelevan 3—14 senttiin. Kauppakapitalistit kuitenkin käyttivät tätä korotusta aiheena nostaakseen kenkien hintoja dollareissa eikä senteissä.

Rahtien ylennys tekee kyllä suuren summan vuodessa, noin 1,500 miljoonaa dollaria. Se ei kuitenkaan anna tarpeiden hinnoille kuin 2 pros. korotuksen, mutta kauppiasluokka tekee tästä korotuksesta valtin kiskoakseen kuluttajilta 6—20 pros. enempi kuin ennen vaikka heidän olisi tullut päinvastoin alentaa hintoja koskapa kysyntä on nyt entistä suurempi. Tämänlainen voittoilu ja kansan nylkeminen ei kuitenkaan lopu ennen kuin työväki ottaa koko yhteiskunnan tuotannon ja jaon käsiinsä ja hoitaa niitä ei voittoa vaan tarvetta varten.

JUTUN JATKOA

Santeri ja tuplajuulainen keisarin tuolilla

"Kuka olis sitä ajatellut, että siile kruunatulle Tyrukselle piti niin käymän? että sen työmiehet ovat pääruhtinaita ja sen alhaisimmat ylimmäiset maassa." — "....ja vieraalta maalta tulee kauppias, joka nousee valtaistuimelle." — Jesaja.

Nämä edesmenneen "toveri" Jesaian joitakin aikoja sitte lausumat sanat tulivat mieleeni lukiessani Nuortevan kirjettä ja etenkin sitä paikkaa, jossa hän kertoo: "Sinne verhon taakse me mentiin kokouksen aikana yksityisneuvotteluille ja istuen mukavasti savuja vedellen keisarin valtaistuimella erään amerikalaisen tuplajuulaisen kanssa, joutui miettimään tämän maailman mutkallisia vaiheita."

Vaikka olen pitänyt tätä "toveri" Jesaia'sta hiukan haihattelevaisena niiden monien povauksiensa latelemisessa, mitkä hän on jälkeensä meidän nähtäväksemme pränttäyttänyt tähän "isoon kirjaan", josta nuokin alkusanat on otettu, niin toiseltapuolen kun tämänlaista tapahtuu, kuin mitä Santtu kertoo, niin tunnustampa vaan, että oli sillä Jesaialla sittekin silmää eräässä asiassa nähdä mitä tuleman pitää.

Tämä kaikki on lopultakin tapahtunut. Kun Santeri ja amerikalainen tuplajuulainen istuivat keisarin tuolissa purppuraverhojen takana haikuja vedellen ja toverillisesti keskustellen tarvitseeko Amerikoissa näiden istuimien vaihdoksen tapahtua suunnilleen samanmoisen rytäkän kanssa kun ryssien maassa, vai riittääkö siihen "kehityksellinen työmaataistelu", niin oikeutetulla ansiolla kuuluisi Jesaialle, jos hän vielä täällä maakamaralla tallusteleisi, voittajan huutahdus: 'Enkö minä sitä jo sanonut! Niin että: Kunnia sille, jolle se kuuluu. Muutoin näyttää siltä, että siellä täällä lähestytään verrattaiselle nopeudella aikoja jolloin ei valtaistuimilla muita istukaan kun työläisiä ja heidän valitsemiaan. Siinä suhteessa ainakin tulee kun tuleekin raamattu täytetyksi. Ja sehän on sittekin "oll rait", niin tuplajuulaisen kun sosialistinkin mielestä.

Petteri.

Pakinaa rautateiltä

Matti ja Kalle ovat Suomen valtion "liikkuvan kaluston" vanhoja palvelijoita, uskollisia, kuten suuriperheiset miehet ainakin, vanhoillisia, kuten rautatieläiset enimmäkseen. Koska he eivät uskalla pyrkiä toisten työläisten kanssa maallisista hyvyyksistä osallisiksi, ovat he panneet toivonsa taivaallisiin riemuihin, jonka toivonsa merkiksi Matti on pukenut päälleen körttiläisten takin ja leikkauttanut tukkansa soppapilkkumin mukaiseksi, Kalle taas varustanut kirjahylynsä laestadiolaisten raivoa ja uhkaa pursuvilla hengenkirjoilla.

Ennen kansalaissotaa ottivat Matti ja Kalle auliisti vastaan palkankoroituksia, kun muut sitä heillekin yhdessä junassa hommasivat, ja muutenkin olivat aika punaisia, mikäli ei menty aseelliseen toimintaan, josta raamattu kielsi heitä. Mutta kansalaissodan puhjetessa huomattiinkin valkoisen voitettua, että he olivatkin kumpikin liidunvalkoisia, taisivatpa sanoa pari väärää todistusta lähimmäisestäänkin, koska se tässä tapauksessa tietysti oli jumalalle otollista. Alennettuun palkkaan se he kyllä itse mielessään myöhemmin eivät olleet oikein tyytyväisiä, mutta vaatia suurempaa, sehän olisi ollut kapinaa laillista esivaltaa vastaan, ja "suruttomat" sellaiseen syntiin itsensä vikapääksi tehköt! Eukko ja lapset näkivät nälkää, mutta Matti ja Kalle lohduttivat heitä haaveillaan haudantakaisista riemuista ja varoittivat punaisesta rienaajasta, joka niin helposti vie nälkäänäkevän mukanaan.

Sitten kävivät he, Matti ja Kalle, piirihallituksessa vannomassa sormet raamatulla alati puoltavansa valtiota, laillista, esivaltaa y. m. Ja koska herrat sanoivat, että pitää liittyä myös suojeluskuntaan, pyhkivät Matti ja Kalle raamatuistaan yli ne kohdat, joissa kielletään miekkaan tarttumasta, ja marssivat pyssy olalla varjelijain harjoituksiin.

Vannotut valat, suojeluskunta, laestadiolaisten riemut eivätkä mitkään saaneet kuitenkaan nälkää pakenemaan Matin ja Kallen pömpeleistä, kun ei palkkaa koroitettu.

Mikä keinoksi?

Satuimme äsken vahingossa kuulemaan palasen heidän keskusteluaan, Matin ja Kallen, ja silloin huomasimme, että he olivat sittenkin keksineet keinon:

— Jumalan terve!

— Terve, terve! Herra sinua hyvästi varjelkoon!

— Kuinka paljon voitit sillä viimeisellä erällä?

— Sokerierälläkö? Tuli sitä jotain 7—8 mk. kiloa kohti. Saitko sinä niin paljon?

— No niille vaiheille. Sullahan olikin parisataa kiloa. Minulla ei ollut kuin satakunta.

— Satavitisikymmentä sitä oli. Ensi kerralla tuon toisen mokoman. Milloin sinä menet ensi kerran Torniooon?

— Parin päivän perästä. Silloin aion taas pistää halkojen alle yhden sata kiloa.

— Mikäpä siinä. Tilaa minullekin jo varoiksi sata kiloa ainakin!

— Kiinni on. Kyllä ne haalaa sitä kukin niin paljon kuin kerkiävät. Veli Kustikin toi eilen sata kiloa.

— Eivät ole nyt konjakkia tuonut?

— En oo nyt parilla viime kerralla, mutta kyllä sitäkin taas täytyy.....

— Joo, nuo suruttomat maksavat siitä taas aika hyvin!

— Eikähän raamattu kiellä sitä meiltäkään.

— Ei. Mutta Herran haltuun taas, on kiire seuroihin!

— Vai niin. Herran haltuun! Pilä jumala silmäis eessä!

Siinä se sitten oli se Matin ja Kallen keino nälkää ja kallista aikaa vastaan. Trokaavat aivan julkisesti vetureissaan viinaa, sokeria y. m. Passaa se jo pitääkin jumala silmäin edessä, kun oikeassa kädessä pitää kiväärtä ja vasemmalla kavaltaa valtiota, jolle on vannonut käsi raamatulla uskollisuutta. On ne meillä rautatieläiset, totta vieköön. Pelätään herraa, niin maallista kuin taivaallista, mutta selän takana petetään kumpaakin ja itseään, ja — mikä pahinta — työläistovereita petetään edessä ja takana.

Oulun hautausmaalla on eräs hautapatsas, jossa luetaan:

"Helvetin vaiva vaikia, valitan haikiasta."

Matin ja Kallen kuoltua on tuollaisia patsaita kolme.

Pohjan Kansassa. Nemo.

"Miksi sotkemaan politiikalla"

(Industrialistin syysk. 27 p. julaistaan seuraava artikkeli. Lainaamme sen tähän kokonaan näytteeksi minkälaiseksi tuplajuulaisten Venäjän vallankumouksen aatteiden ja bolshevismin kannatus nyttemmin on muodostunut. Tämän lehden ensim. artikkelissa selostetaan asjaa enemmän).

"I. W. W. liiton toimeenpaneva neuvosto on asettanut liiton jäsenistön yleisäänestyksellä ratkaistavaksi Kolmanteen Kansainväliseen yhtymisen, s. t. s. sen hyväksymisen kuten äänestyslipuissa sanotaan.

"Me, jotka todella tunnemme luokkatajstelun tarpeen, emmekä ihailesitä kamarifilosofiana tai sanahelinänä, emme tule ajattelematta tai ilman syytä sanomaan, että emme hyväksy kolmatta kansainvälistä, eli päinvastoin. Olemmehan väsymättä tehneet työtä saadaksemme työväen luokkatietoiseksi tuotannollisesta asemastaan ja ymmärtämään luokkavoimansa. Me emme tule kieltäytymään hyväksymästä kolmatta kansainvälistä mistään puolue- tai rotuvihasta, vaan jos me sen teemme (ja niin olisi toivottava) teemme sen puhtaasti materialistisista syistä.

"Me tiedämme, että jos tämä köyhäljstön (ei puhtaasti palkkatyöläisten) keinotekoinen yhdyntä saataisikin läpiajetuksi, niin kumminkaan ei voida keintekoisesti saada näitä nousemaan taisteluun omistavaa luokkaa vastaan. Tämä yhtymisesitys tuntuisi siltä, kun olisi otettu tarkasti huomioon, että I. W. W. liiton jäsenistöstä osa on lankeamassa toivottomuuteen ja ajateltu, että niitä voidaan narrata juuri tuon verran, vaan ei yhtään enempää. On pantu se niin likelle työläestön asiaa kun suinkin on sieltänyt. Tietäen, että kun työläiset saadaan luottamaan ja ottamaan osaa poliittiseen toimintaan, niin saadaan tylsytetyksj luokkataistelun kärki. Saadaan se siirtämään suoran toimintansa (jossa se itse toimii) edustuksellisiksi (jossa edustajat toimivat) toimjnnaksi. Ja itsestään edustuksellinen toiminta perustuu odotukselle. Valitaan edustaja joko lainisatijakuntaan tai muuhun tehtävään, eikä siitä voida vaatia heti tuloksia. Sillä kun sitte epäonnistutaan, niin politiikus selvittää, että se oli joku vissi, poistettavissa oleva syy miksi se näin kävi Seuraavalla kerralla muka onnistutaan.

"Antautuessamme poliittiseen toimintaan me, vaikka pitäisimmekin taloudellisen toiminnan tärkeänä, lähdemme uralle, jossa meidän on päästettävä joukkoomme kaikenlaiset onnenonkijat, ammattiluokkataistelijat, jotka ovat jo kauan olleet kärkkymässä tilaisuutta päästä johtamaan köyhälistön luokkataistelua. Poliittinen puolue, vaikka olkoon kuinka likellä työläestön asjaa on keinotekoisesti kokoonpantu ryhmä. Siihen yhtymiseen tarvitaan vain lupaus toimia liiton sääntöjen mukaisesti. Voisj olla alussa niin, että tuohon Kolmanteen Kansainväliseen ei nyt alussa otettaisi aivan kaikkia, vaan se valitseminen ei kestäisi kauan, koska se ei sovi poljittisen toiminnan luonteelle. Me I. W. W liiton jäsenet tänä päivänä kun otamme jäseniä liittoon, kaikista ensin haluamme tietää henkilön tuotannollisen aseman. Ja jos hän ei ole palkkatyöläinen, niin me hylkäämme hänet jäsenyydestä. Yhdyttyämme Kolmanteen Kansainväliseen, tämä pykälä periaatteistamme tulee saamaan potkut. Sinovieff vetoomuksessaan I. W. W. liitolle, tämän maan oloja tuntemattomana, koettaa uskottaa meille että se, mikä on ollut käytännöllistä Venäjällä, on myös sitä täällä. Mutta me tiedämme, että vaikka tänne tuotaisiin Europasta luokkataistelusuunta, niin me emme voi saada tämän maan työväestöä siihen innostumaan. Niin halusta kuin me näkisimmekin tämän maan työväestön nousevan luokkana, emme voi sitä nousua jouduttaa millään keinotekoisella liittymisellä siihen tai tähän liittoon. Jos tämän maan kommunisteilla on kerran rehellinen tarkoitus taistella työväenluokan vapauttamiseksj, niin he sen voivat tehdä yhtä hyvin vaatimatta muodollista yhdyntää juuri tuohon liittoon. Ja kun me emme missään tapauksessa tule kieltäytymään heidän kanssaan yhteistoiminnasta taloudellisella alalla, niin luokkatajstelu ei tule heikentymään, vaikka I. W. W. jäsenistö ei ottaisikaan tuota taka-askelta. (!!)

"Sitten vielä, jos me otamme tuon Sinovieffin lausunnot todesta, niin tuo yhdyntä tuljsi saattamaan meidät vieläkin lujempaan puristukseen kuin olemme. Meitä on syytetty jo siitäkin, että me aiomme väkivallalla aseellisesti kukistaa hallituksen tai kapitalistjsen järjestelmän. Me emme ole sitä aseellista kahakkaa suunnitelleet. Se riippuu vastustajista kun siihen tilanteeseen tullaan. Jos tuo Sinovieff todella omaa kommunistisen näkökannan, nijn Kolmas Kansainvälinen suosii väkivaltaa ja niin ollen meidän kimppuumme tullaan hyökkäämään kahta kauheammin, jos me hyväksymme sen periaatteellisesti. Itse kukin ajka kehittää taistelumuodot.

"Tämä venäläinen vetoumuksen tekijä koettaa selvittää, että mitä he kommunistit ymmärtävät sanalla politiikka ja missä tarkoituksessa he sitä käyttävät. Hänen mjelestään suurlakko, aseellinen kapina y. m. ovat poliittista taistelua. Jos se saataisi työväestölle käymään täydestä, niin sen sanan merkitys laajenisi ainakin tässä maassa.

"One Big Union Monthlyssa elokuun numerossa oli kirjoitus I. W. W. ja politiikka, jossa sanottiin että niin pian kuin saadaan puolueita, joista jokainen löytää mielejsensä äänestettäväksi, niin tyytymättömyyden joki juoksee poliittiseen santaan ja riistäjät ovat turvassa. Meidän i.w.w.-läisten tulisi tämä asja perusteellisesti keskustella ennenkuin äänestämme. Meidän tulisi tarkasti miettiä, mitä vastaavaa hyötyä tuosta yhtymisestä olisi. Ej pitäisi suotta antautua poliittiseen hounailuun, vaikka sen ehdotuksen onkin tehnyt venäläinen. Lyökäämme veljen kätä kommunistien kanssa, kun he suuntaavat taistelunsa taloudelliselle pohjalle. Mitkään keinotekoiset yhtymjset eivät voi saada palkkatyöläistä taistelukuntoiseksi, vaan järjestyminen tuotannollisen asemansa pakoittamana. Sen mukaisesti, teollisuuksittain järjestyneenä se pystyy kukistamaan tämän riistojärjestelmän." — L. J.

Uudista tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä lehden lähettämisessä tapahdu.